

KU 516/14

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA II-021-351/14

Warszawa, dnia 17 listopada 2014 r.

**Pan
Piotr ZIENTARSKI
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej**

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 października 2014 r., BPS/KU-034/743/9/14 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **projektu ustawy zmieniającej ustawę – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 743)**.

Z wyrazami szacunku

Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF

Warszawa, dn. 17.11. 2014 r.

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW I ANALIZ
Pl. Krasieńskich 2/4/6, 00-951 Warszawa
BSA II – 021-351/14

UWAGI

w przedmiocie projektu ustawy zmieniającej ustawę - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 743)

Treść proponowanych zmian jest konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 czerwca 2014 r., K 19/11.¹ Nie jest rolą Sądu Najwyższego, jako opiniodawcy projektów aktów prawnych, prowadzenie polemiki z przyjętymi w uzasadnieniu do tego orzeczenia założeniami dotyczącymi rozumienia pojęcia „odpowiedzialność karna”, rzutującymi również na zakres przedmiotowy prawa do obrony. Wywód Trybunału Konstytucyjnego jest konsekwentny i wynika z dokonywanej wcześniej interpretacji treści konstytucyjnych, istotnych z punktu widzenia tego ostatniego prawa. Tytułem wzmianki jedynie należy stwierdzić, że Sąd Najwyższy odmiennie, to jest wężiej, dokonuje wykładni pojęcia „odpowiedzialność karna”, rozumiejąc przez to wyłącznie odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.²

Wypada natomiast zauważyć, iż projektodawca może nie dostrzegać formalnego aspektu związanego z ustanawianiem obrońcy w postępowaniu wyjaśniającym w sprawach o wykroczenia. Zgodnie bowiem z art. 54 § 3 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia³, jeżeli okoliczności czynu nie budzą wątpliwości, utrwalanie czynności wyjaśniających można ograniczyć do sporządzenia notatki urzędowej, zawierającej ustalenia niezbędne do sporządzenia wniosku o ukaranie. Upoważnienie do obrony w postępowaniu karnym

¹ Dz. U. poz. 786 z dnia 16 czerwca 2014 r.

² Zob. Uchwała z dnia 23 marca 2011 r., I KZP 31/10, dostępna na stronie www.sn.pl

³ Dz. U. z 2013 r., poz. 395.

powinno natomiast nastąpić pisemnie lub ustnie do protokołu (art. 83 § 2 Kodeksu postępowania karnego⁴). Forma ustanawiania obrońcy w postępowaniu wyjaśniającym w sprawach o wykroczenia nie została zatem *expressis verbis* uregulowana przez projektodawcę. Wydaje się więc, iż powinien on tę kwestię wyraźnie rozstrzygnąć.

Na koniec należy stwierdzić, iż dopiero praktyka obrony w postępowaniu wyjaśniającym w sprawach o wykroczenia przyniesie odpowiedź na pytanie, czy w świetle obowiązujących przepisów tego postępowania może ona być efektywna.

⁴ Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.